746/06

Den 18. april 2006 blev i sag nr. 66.900:

xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxx xxxxxxx xx
xxxx xxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der via HK har Kollektiv Heltidsulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at der er indtrådt forældelse.

Det fremgår af sagen, at klageren den 3/6 1996 anmeldte, at hun den 29/2 1996 havde fået sit venstre ben kørt over af en varevogn. Af anmeldelsen fremgår det, at uheldet ligeledes var anmeldt til Topdanmark Forsikring A/S, hvor klageren også havde en ulykkesforsikring, samt til Tryg Forsikring A/S, som var ansvarsforsikrer for modparten.

Ved skrivelse af 3/10 1996meddelte selskabet, at det havde modtaget anmeldelsen, og at det kunne anerkende skaden som et dækningsberettigende ulykkestilfælde. I skrivelsen hedder det endvidere:

> "De får udbetalt erstatning, såfremt ulykkestilfældet vil medføre blivende følger, der kan vurderes til 5 % invaliditet eller derover.

2. 66.900

Erfaringen viser, at der går omkring et år, før det er muligt at konstatere eventuelle varige følger af en ulykke.

De krav der eventuelt kan rejses mod ansvarsforsikringen er, erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, svie- og smerte, behandlingsudgifter samt invaliditets- og/eller tab af erhvervsevne.

Vi har samtidig bedt Tryg-Baltica underrette os om sagens behandling, og Deres ulykkesforsikringssag er stillet i bero, indtil selskaberne har taget stilling til, om De er berettiget til invaliditetserstatning."

Om det videre forløb i sagen anfører selskabet i skrivelse af 11/7 2005 til nævnet:

"ALKA forsikring var herefter i løbet af 1997 flere gange i kontakt med Tryg Forsikring, som ved brev af 20. november 1997 meddelte, at de havde afsluttet sagen, da de ikke havde hørt yderligere fra klager efter denne i primo 1997 havde indsendt en regning fra fysioterapeut efter endt behandling.

Efter modtagelse af speciallægeerklæring af 22. juli 2004 meddelte selskabet ved brev af 18. august, at skaden ikke var dækningsberettiget, idet klagers krav var forældet.

Af speciallægeerklæringen dateret den 22/7 2004 fremgår bl.a.:

"Den 29.02.96 var den undersøgte udsat for et uheld, idet hun som fodgænger blev påkørt af bil. Bilen ramte hende i ryggen. Væltede hende og overkørte herefter venstre crus samt venstre knæ. Blev straks ført til Å. Amtssygehus, Skadestuen, hvor man efter klinisk og radiologisk undersøgelse af knæ og underekstremitet ikke fandt tegn på fraktur, men udstyrede pt. med et støttebind. Blev tilrådet sengeleje, som hun gennemførte igennem flere dage. Hun angiver, at hun havde betydelig hævelse af venstre underben, og hun søgte derfor egen læge efter et par dage. Denne instituerede dog ikke videre behandling.

3. 66.900

På grund af fortsatte gener henover sommeren og efteråret fra venstre knæ henvist til Ortopædkirurgisk Afdeling, Å. Amtssygehus, hvor man foranledigede MR-skanning, som dog viste normale forhold i venstre knæ. Hun anfører ved dagens undersøgelse, at tilstanden fra venstre knæ og underekstremitet har holdt sig uændret.

...

Resumé og konklusion

...

Ved dagens undersøgelse findes tegn på tidligere kontusion på venstre lægmuskulatur. Herudover let atrofi af venstre lægmusklatur, men i øvrigt normale forhold.

Den undersøgte har således ved det anførte uheld pådraget sig et kontusionstraume af venstre knæ samt læg. Hun er efterladt med et beskedent, men varigt men, og tilstanden må aktuelt anses for stationær. Prognosen må på sigt anses for god uden behov for yderligere ortopædkirurgisk behandling."

Klageren har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at udbetale erstatning for den méngrad på 5 %, som ulykken ifølge Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 20/4 2005 havde påført klageren. Til støtte herfor anfører klageren, at selskabet under hele forløbet har været bekendt med sagen via Topdanmark Forsikring A/S.

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at der er indtrådt forældelse. Til støtte herfor anfører selskabet i skrivelse af 11/6 2005 bl.a.:

"Ifølge Forsikringsaftalelovens § 29 forældes krav mod selskabet efter 2 år fra udløbet af det kalenderår, hvor skadelidtes krav var forfaldet, såfremt skadelidte var bekendt med kravet, og at dette var forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid.

Et krav grundet i forsikringsaftalen anses for forfaldet 14 dages efter det tidspunkt, hvor de kendsgerninger der danner grundlag for kravet, er indtrådt, hvilket vil sige, når ulykken er sket, og dens følger har vist sig.

4. 66.900

At være bekendt med kravet, og bekendt med at det er forfaldet i Forsikringsaftalelovens forstand betyder, at man er klar over, at de gener man har stammer fra ulykkestilfældet, og at der ikke kan gøres mere lægeligt for at bedre disse gener.

I henhold til praksis anses et personskadekrav som forfaldet på det tidspunkt, hvor klagers tilstand ikke bliver bedre.

Af de fremlagte lægelige oplysninger fremgår det, at klager efter uheldet blev udstyret med støttebind, hvorefter hun blev tilrådet sengeleje. Herefter konsulterede klager egen læge, hvilket dog ikke førte til yderligere behandling af klagers ben som følge af skaden.

Den lægelige behandling af klager i forbindelse med skaden blev afsluttet i 1996 og bortset fra fysioterapibehandlingen i december 1996 - februar 1997 har klager ikke modtaget behandling som følge af skaden.

Det er oplyst, at klagers tilstand i perioden frem til speciallægeundersøgelsen den 21. juli 2004 har været uændret.

Klagers helbredstilstand må betragtes som stationær på tidspunktet for den primære lægebehandlings ophør og senest ved afslutningen af de efterfølgende fysioterapibehandlinger i 1997.

Klagers tilstand må således anses stationær og forfaldet i 1997, hvorfor klagers krav er forældet ved udgangen af 1999 i henhold til den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29, da klager først rettede fornyet henvendelse til selskabet i 2004.

Endvidere må kravet anses som endeligt forældet i henhold til den 5-årige forældelsesfrist i 2002, da klagers tilstand var stationær i 1997 og kravet derved forfaldet."

Heroverfor anfører klageren i skrivelse af 19/7 2005 bl.a.:

5. 66.900

"Jeg er i behandling/konsulterer min egen **mange gange**, det sker helt frem til 22/1 2001. Et meget kort forenklet uddrag derfra og datoer:

6.3.96: Udtalt hævelse i knæet, store blodansamlinger fra knæ ned til ankel, hævelse etc., som nævnt tidligere i brev 27.01.05 til Alka var mit underben i flere mdr., tykkere end låret.

20.3.96: Fortsat mange smerter nedsat bøjeevne og stadig stor spænding af blodansamlinger etc.,

13.5.96: Stivhed i hele venstre læg og smerter ved bevægelse etc.

2.7.96: Aflåsning af venstre knæ, henvises til sygehuset.

3.12.96: MR-scanning.

19.12.96: MR-scanning viser umiddelbart ikke noget, bliver tilrådet en serie fysioterapibehandlinger.

22.1.01: Lagt en blokade har smerter op i låret og højere op, snurrer, sover, koldt, atrofi etc.

...

ALKA forsikring har udover 18.09.04 fået tilsendt brev fra mig 27.01.05, men det fremgår af de bilag jeg vedlagde under (... bilag til sagen). Topdanmark sagde, at de orienterede ALKA forsikring og sendte kopier af begge speciallægeerklæringer og alt vedrørende sagen. Jeg er ikke orienteret om korrespondancen mellem TRYG forsikring og ALKA forsikring, eller deres beslutning om at afslutte sagen."

6. 66.900

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder, at selskabets skrivelse af 3/10 1996 er formuleret således, at klageren har haft føje til at tro, at selskabet ville rette henvendelse til klageren, når det fra Tryg Forsikring A/S var blevet gjort bekendt med, hvorvidt klageren var berettiget til invaliditetserstatning. Nævnet finder herefter, at klagerens krav mod selskabet ikke er omfattet af den særlige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29 og derfor fortsat består.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, skal anerkende, at kravet ikke er forældet, og skal på dette grundlag genoptage sagens behandling.

Poul Sørensen
formand